

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 7996
Den 12. september 2024

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1050 (MOF alm. del) stillet 15. august 2024 efter ønske fra Marianne Bigum (SF).

Spørgsmål nr. 1050

”Vil ministeren oplyse, hvilke juridiske forhold der gør, at regeringen ikke med det samme kan gribe ind overfor PFAS-forureningen fra Acccoat?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmål for Miljøstyrelsen, som oplyser at:

”Virksomheden Acccoat A/S er en godkendelsespligtig virksomhed, hvor godkendelses- og tilsynskompetencen er henlagt til kommunen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 40 og § 66, stk. 2.

Kommunen er som tilsynsmyndighed forpligtiget til at føre et aktivt og opsøgende tilsyn med, at miljøbeskyttelsesloven og de regler, der er fastsat med hjemmel heri, overholdes, herunder tilsyn med at påbud og forbud efterkommes samt at vilkår i miljøgodkendelser og tilladelser overholdes. Tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 68.

I tilfælde af overhængende alvorlig fare for sundheden og i tilfælde, hvor øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge væsentlig forurening eller forureningens udbredelse, kan tilsynsmyndigheden jf. lovens § 70, foretage det nødvendige uden påbud og for den ansvarliges regning, hvis betingelserne herfor er tilstede.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 82, stk. 1, kan miljøministeren beslutte at overtage kommunalbestyrelsens beføjelser efter loven i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning – et såkaldt call in.

Call in indebærer typisk, at ministeren – herefter delegeret til Miljøstyrelsen – helt eller delvist overtager en kommunes godkendelses- og evt. tilsynsbeføjelser efter miljøbeskyttelsesloven over for en given virksomhed.

Der er tale om en bestemmelse, der kun anvendes undtagelsesvist, og den er først og fremmest tænkt anvendt på konkrete sager om større virksomheder, som kan medføre betydelig forurening.

Call in-beføjelsen har i praksis kun været anvendt i et begrænset antal tilfælde, hvor det især har handlet om generelt at indkalde fremtidige afgørelser vedrørende store og forureningsmæssigt komplicerede virksomheder.”

Magnus Heunicke

/

Mikkel Dam Schwartz